

Věc C-67/20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

10. února 2020

Předkládající soud:

Cour du travail de Liège (pracovněprávní soud v Lutychu, Belgie)
Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

10. února 2020

Žalobce:

Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Federální agentura pro přijímání žadatelů o azyl, Fedasil)

Žalovaný:

M.M.

Cour du travail de Liège

Division Liège (Oddělení Lutych)

Senát S

Rozsudek

[omissis]

VE VĚCI:

L'Agence fédérale d'Accueil des Demandeurs d'Asile, (Federální agentura pro přijímání žadatelů o azyl, **FEDASIL**) *[omissis]*

Odvolatel:

[omissis]

PROTI:

panu [omissis]

dále jen M. M., odpůrce,

[omissis]

[omissis] [řízení]

I. SKUTKOVÉ OKOLNOSTI A SKUTEČNOSTI PŘEDCHÁZEJÍCÍ ŘÍZENÍ

[omissis]

M. M. se narodil 6. srpna 1988 a [je] alžírským státním příslušníkem. Dne 16. července 2019 podal žádost o mezinárodní ochranu v Belgii, na jejímž základě získal ubytování v kolektivním ubytovacím zařízení při středisku Červeného kříže v Rocourt [Centre de la Croix-Rouge de Rocourt, Belgie].

Předtím však již požádal o vízum platné pro členské státy schengenského prostoru španělské orgány, které mu jej udělily.

[omissis], [Španělské orgány] souhlasily s převzetím M. M. dne 15. října 2019 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady [(EU)] č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států a které vstoupilo v platnost 1. ledna 2014 (dále jen „nařízení Dublin III“).

Dne 6. listopadu 2019 vydal Office des étrangers (Cizinecký úřad, Belgie; dále jen „Cizinecký úřad“) rozhodnutí o zamítnutí pobytu s příkazem opustit území, které bylo doručeno téhož dne, s odůvodněním, že k posouzení věci M. M. je příslušné Španělsko, a nařídil uvedené osobě, aby do 10 dnů opustila Belgii a dostavila se před příslušné orgány ve Španělsku. Uvedené rozhodnutí je v cizineckém právu obecně označováno jako příloha 26c.

Proti uvedené příloze 26c podal M. M. [omissis] [skutečnosti, které jsou pro projednávanou věc irelevantní] žalobu na neplatnost s návrhem na odklad vykonatelnosti.

Dne 10. listopadu 2019 vzal úřad Fedasil na vědomí rozhodnutí o zamítnutí pobytu s příkazem opustit území. Informoval M. M., že se může do Španělska buď dopravit sám, nebo požádat o pomoc Cizinecký úřad. V návaznosti na to se uvedený úřad rozhodl změnit povinné místo registrace M. M. a určil mu místo pro žadatele podle nařízení Dublin v přijímacím středisku v Jodoigne, „kde mu bude poskytnuta pomoc při zajištění jeho přemístění do státu příslušného k vyřízení jeho žádosti o azyl“, a kde mu bude poskytována podpora do doby, než skutečně

dojde k jeho přemístění. Účastníci řízení se shodují v tom, že dotčené středisko je otevřeným zařízením.

Uvedené rozhodnutí je sporným rozhodnutím.

M. M. [podal] dne 16. prosince 2019 jednostranný návrh [omissis], kterým se domáhal, aby mohl nadále zůstat v ubytovacím zařízení při středisku Červeného kříže [omissis]. [řízení]

Usnesením ze dne 16. prosince 2019 prohlásila předsedkyně tribunal du travail de Liège, division Liège (pracovněprávní soud v Lutychu, oddělení Lutych, Belgie) uvedený návrh za přípustný a opodstatněný. Uložila úřadu Fedasil, aby ponechal dotčeného v uvedeném ubytovacím zařízení [omissis] za podmínky, že proti rozhodnutí úřadu Fedasil bude ve lhůtě jednoho měsíce po vydání zmíněného usnesení podán opravný prostředek ve věci samé, a to do doby, než bude vydáno rozhodnutí ve věci samé. [omissis] [řízení]

[omissis] [řízení] Usnesením ze dne 10. ledna 2020 vydaným ve sporném řízení bylo v plném rozsahu potvrzeno usnesení vydané na základě jednostranného návrhu.

Proti tomuto vydanému rozhodnutí podal úřad Fedasil odvolání [omissis] [řízení].

II. PŘEDMĚT ODVOLÁNÍ

Fedasil [omissis] [irelevantní] zdůrazňuje skutečnost, že materiální pomoc je zachována až do doby, kdy skutečně dojde k přemístění, a to za obdobných podmínek, jaké platí v přijímacím středisku spravovaném Červeným křížem. Zmíněný úřad uvádí, že přemístěním není dotčena možnost podat opravný prostředek proti rozhodnutí „příloha 26c“ a že ve skutečnosti existuje účinný opravný prostředek proti rozhodnutím o zamítnutí pobytu s příkazem opustit území vydaným Cizineckým úřad (avšak že takové spory spadají do soudní příslušnosti Conseil du contentieux des étrangers [Rada pro sporné záležitosti cizinců, Belgie], a nikoliv do příslušnosti pracovních soudů).

Uvedený úřad se domáhá, aby bylo jím podané odvolání prohlášeno za přípustné a opodstatněné, aby bylo usnesení vydané předsedkyní tribunal du travail de Liège (pracovněprávní soud v Lutychu, Belgie) dne 16. prosince 2019 zrušeno, aby byl původní jednostranný návrh prohlášen za přípustný, avšak ve vztahu k němu za neopodstatněný, a aby bylo tudíž jím vydané sporné rozhodnutí potvrzeno. [omissis] [řízení]

M. M. zdůrazňuje, že došlo k porušení jeho práva podat účinný opravný prostředek ve smyslu článku 27 nařízení Dublin III. Obává se, že přemístění do „zařízení pro žadatele podle nařízení Dublin“ by pro něj znamenalo ztrátu jakékoli naděje na kladné vyřízení jeho opravného prostředku, neboť bude nucen odejít do Španělska, buď z důvodu psychologického nátlaku, kterému bude vystaven, nebo

v rámci vyhoštění, které je podle něj ve středisku, do kterého má být přemístěn, pravděpodobnější než ve středisku Červeného kříže, ve kterém se nachází.
[omissis] [irelevantní]

[omissis] [řízení] [Navrhovatel] se domáhá, aby bylo vydané usnesení potvrzeno.

III. ROZHODNUTÍ SOUDU

III. [omissis]

[omissis] [řízení]

III.2. Právní základ

[omissis]

[omissis]¹

[omissis]

[omissis]² [omissis]

[omissis] [omissis]

[omissis]³ [omissis]⁴

[omissis]⁵ [omissis]⁶, [omissis]⁷

[omissis]⁸

[omissis]⁹

¹– [omissis]

²– [omissis]

³– [omissis]

⁴– [omissis]

⁵– [omissis]

⁶– [omissis]

⁷– [omissis]

⁸– [omissis]

⁹– [omissis]

[omissis]¹⁰ [omissis]¹¹ [omissis]

[omissis]¹² [omissis]¹³ [omissis]

[omissis]¹⁴ [omissis]¹⁵ [omissis]¹⁶

[omissis] [řízení]

[omissis]

[omissis] [řízení]

[omissis]

[omissis]

[omissis] [irelevantní skutečnosti]

Právo na účinný opravný prostředek

V souladu s čl. 580 odst. 8 písm. f Code judiciaire (občanský soudní řád) pracovněprávní soudy rozhodují ve sporech souvisejících s loi du 12 janvier 2007 relative à l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers (zákon o přijímání žadatelů o azyl a dalších kategorií cizinců), týkají-li se práv zaručených přijímaným osobám v částech II a III výše uvedeného zákona. Pracovněprávní soudy jsou příslušné v části týkající se přijímání osob na základě žádosti o mezinárodní ochranu.

Naopak nejsou příslušné rozhodovat o udělení práva k pobytu žadatelů, a to včetně vydávání a výkonu příkazu opustit území nebo přemístění do jiného členského státu. Spor mezi M. M. a Cizineckým úřadem ohledně přípustnosti přemístění prvně uvedeného do Španělska je veden před Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro sporné záležitosti cizinců, Belgie; dále jen „Rada pro sporné záležitosti cizinců“) s tím, že Cour [du travail] (pracovněprávní soud vyššího stupně, Belgie) nemá pravomoc do něj zasahovat.

¹⁰– [omissis]

¹¹– [omissis]

¹²– [omissis]

¹³– [omissis]

¹⁴– [omissis]

¹⁵– [omissis]

¹⁶– [omissis]

Na druhou stranu určení, zda má být oprávněnému prostředku proti rozhodnutí o přemístění (příloha 26c) podanému k Radě pro sporné záležitosti cizinců, a případně určení rozsahu takového odkladného účinku, sice v zásadě nespadá do pravomoci pracovněprávních soudů, avšak je rozhodující pro zodpovězení otázky, zda je namístě potvrdit rozhodnutí o přemístění do místa, odkud má dojít k navrácení (tzv. „zařízení pro žadatele podle nařízení Dublin“), či nikoliv.

Zařízení, odkud má dojít k navrácení, se totiž od běžného zařízení liší právě tím, že je v něm poskytována pomoc za účelem připravit přemístění do jiného státu. Pokud by měl být, jak tvrdí M. M., žalobě, kterou podal proti rozhodnutí o zamítnutí pobytu s příkazem opustit území podle článku 27 nařízení Dublin III, přiznán absolutní odkladný účinek, nebyl by důvod pro poskytnutí pomoci v souvislosti s přemístěním do jiného členského státu.

Co se tím rozumí? Jak vyplývá z dokumentu nadepsaného „Informace k zařízení pro žadatele podle nařízení Dublin“ ze dne 13. července 2018, jenž byl založen do spisu vedeného úřadem Fedasil, zapsání do programu „zařízení pro žadatele podle nařízení Dublin“ „představuje určitou fázi v procesu přijímání oprávněných osob, u kterých bylo vyžádáno a schváleno převzetí podle dublinského nařízení (rozhodnutí 26c + propustka). Klíčovým prvkem této fáze je ochota nabídnout pomoc, která je co nejlépe přizpůsobena administrativní situaci rezidenta“. V tomto přijímacím středisku je přítomen styčný úředník z Cizineckého úřadu.

Konkrétně se dotčené osoby účastní minimálně tří setkání, jejichž cílem je „poskytnout jasné informace o důsledcích doručení rozhodnutí „příloha 26c“, zodpovědět veškeré otázky, které rezidenta v uvedené zajímají, a připravit [je] co nejlépe na další průběh událostí“.

Z téhož dokumentu vyplývá, že již od prvního setkání jsou dotčeným osobám nabídnuty tři možnosti:

„Možnost 1: využít pomoci s organizací přemístění, kterou poskytuje Cizinecký úřad

Možnost 2: dopravit se do členského státu vlastními prostředky ve lhůtě stanovené OQT (dále jen příkaz opustit území)¹⁷

Možnost 3: nespolutracovat při přemístování podle dublinského nařízení a vystavit se tak riziku, že OE (Cizinecký úřad) přistoupí k nucenému vyhoštění¹⁸“.

Rovněž je předána informace o tom, že žaloba podaná ke Conseil du contentieux des étrangers proti rozhodnutí „příloha 26c“ (zamítnutí pobytu s příkazem opustit území a příkaz přihlásit se v jiném členském státu) nemá automatický odkladný účinek. V tomto směru je sice nesporné, že podle současného stavu vnitrostátního

¹⁷– Zkratka pro příkaz opustit území.

¹⁸– Zkratka pro Office des étrangers (Cizinecký úřad, Belgie).

práva nemá uvedená žaloba odkladný účinek, nicméně právě tato neexistence odkladného účinku je zvláště sporným bodem. K tomu se vrátíme níže.

Pokud jde o vyjádření účastníků, právní zástupce M. M. vyjádřil názor, podle kterého by takový dohled představoval určitou formu psychologického nátlaku a bránil by výkonu práva dotyčné osoby na podání účinného opravného prostředku k Radě pro sporné záležitosti cizinců.

V tomto ohledu ovšem nepředkládá žádný konkrétní důkaz. Kromě toho je třeba konstatovat, že plán návratu i spolupráce s Cizineckým úřadem v souvislosti s plánem návratu jsou upraveny a stanoveny zákonem ze dne 12. ledna 2007, ve smyslu jeho čl. 2 odst. 6, 12 a 13, čl. 6/1, a článků 31, 54 a 58.

Článek 31 odst. 2 zákona ze dne 12. ledna 2007 [*omissis*] stanoví, že sociální pomoc spočívá zejména v předávání informací přijímané osobě ohledně jednotlivých fází azylového řízení, včetně případných opravných prostředků a obsahu a přínosu programů dobrovolného návratu.

Článek 6/1 odst. 1 stanoví, že žadatel o azyl má vždy možnost uzavřít individuální plán návratu vypracovaný na základě dohody s úřadem [Fedasil], a že v rámci navrácení je upřednostňován dobrovolný návrat. Podle odstavce 3 téhož ustanovení však platí, že pokud byl žadateli o azyl doručen příkaz opustit území, musí být návrat naplánován a vykonán a lhůtě stanovené k provedení uvedeného příkazu, a od této chvíle je návrat řízen společně úřadem [Fedasil] a Cizineckým úřadem. Pokud úřad [Fedasil] nebo Cizinecký úřad dospějí k závěru, že žadatel o azyl dostatečně nespolupracuje, předají řízení návratu a související správní spis Cizineckému úřadu za účelem provedení nuceného návratu.

Otázka je, zda úřad Fedasil zahájil tuto fázi návratu M. M. oprávněně, když posledně uvedený podal žalobu proti rozhodnutí o zamítnutí pobytu s příkazem opustit území.

Článek 27 nařízení č. 604/2013 [*omissis*] stanoví:

Článek 27

Opravné prostředky

1. Žadatel nebo jiná osoba uvedená v čl. 18 odst. 1 písm. c) nebo d) má právo na podání účinného opravného prostředku k soudu co do skutkové i právní stránky ve formě odvolání proti rozhodnutí o přemístění nebo jeho přezkumu.
2. Členské státy stanoví přiměřenou lhůtu, v níž může dotyčná osoba uplatnit své právo na podání účinného opravného prostředku podle odstavce 1.

3. Pro účely odvolání proti rozhodnutí o přemístění nebo přezkumu tohoto rozhodnutí, členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech stanoví:

a) že na základě podání odvolání nebo žádosti o přezkum získává dotčená osoba právo zůstat v daném členském státě, dokud nebude rozhodnuto o odvolání nebo o přezkumu; nebo

b) automatický odklad přemístění na určitou a přiměřenou dobu, během níž soud po důkladném a pečlivém posouzení rozhodne, zda má být s odvoláním nebo přezkumem spojen i nadále odkladný účinek; nebo

c) že dotčená osoba může v přiměřené lhůtě požádat soud o odložení výkonu rozhodnutí o přemístění, dokud nebude rozhodnuto o jejím odvolání nebo o přezkumu. Členské státy zajistí, aby účinný opravný prostředek v podobě odkladu přemístění byl v platnosti až do přijetí rozhodnutí o první žádosti o odklad. Jakékoli rozhodnutí o odložení výkonu rozhodnutí o přemístění musí být přijato v přiměřené lhůtě, která zároveň umožní důkladné a pečlivé posouzení žádosti. Rozhodnutí neodložit výkon rozhodnutí o přemístění musí obsahovat důvody, na nichž je založeno.

4. Členské státy mohou stanovit, že příslušné orgány mohou z úřední moci rozhodnout o odložení výkonu rozhodnutí o přemístění do doby, než bude rozhodnuto o odvolání nebo o přezkumu.

(...)

Řešení upřednostňované vnitrostátním právem je zcela zjevně inspirováno ustanovením písmene c) výše. Byly však splněny požadavky uvedené ve zmíněném ustanovení?

Není zpochybňováno, že sporné rozhodnutí „příloha 26c“ vydané Radou pro sporné záležitosti cizinců představuje rozhodnutí o přemístění.

Dále je nesporné, že ani žaloba na neplatnost upravená v čl. 39/2 odst. 2, ani návrh na odklad vykonatelnosti upravený v čl. 39/89 loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (zákon ze dne 15. prosince 1980 o vstupu na území, pobytu, usazení a ukončení pobytu cizinců), který podal M. M., neodkládají výkon přílohy 26c. Právě tato skutečnost je ostatně důvodem, proč se úřad Fedasil domnívá, že je oprávněn přemístit osoby, které podaly takový opravný prostředek, do „zařízení pro žadatele podle nařízení Dublin“. *Návrh na „odklad vykonatelnosti“ v řádném řízení, jakým je i návrh, který podal M. M., je ve skutečnosti označen nepříliš šťastně, na rozdíl od návrhu na odklad vykonatelnosti ve zvlášť naléhavém řízení.* Pouze rozhodnutí o takovém opravném prostředku, bude-li vyhověno návrhu na přiznání odkladného účinku, bude ve svém účinku bránit výkonu o rozhodnutí o přemístění. V této souvislosti zákon nestanoví žádnou lhůtu pro vyřízení žádosti o přiznání odkladného účinku v řádném řízení.

Článek 39/82 odst. 4 zákona ze dne 15. prosince 1980 [*omissis*] nicméně stanoví, že pokud bylo proti cizinci vydáno rozhodnutí o vyhoštění či navrácení, které má být bezprostředně vykonáno, může cizinec podat návrh na odklad vykonatelnosti tohoto rozhodnutí ve zvlášť naléhavém řízení, ovšem za podmínky, že ještě nepožádal o odklad vykonatelnosti v řádném řízení. Podal-li již cizinec návrh na odklad vykonatelnosti v řádném řízení a má být bezprostředně vykonáno rozhodnutí o vyhoštění, může podat návrh na vydání předběžného opatření s žádostí, aby Rada pro sporné záležitosti cizinců rozhodla o již podané žádosti o odklad vykonatelnosti v řádném řízení bez zbytečného prodlení. Po doručení takového návrhu již nelze přistoupit k nucenému výkonu rozhodnutí o vyhoštění (články 39/84 a 39/85 téhož zákona).

Ačkoliv má návrh na odklad vykonatelnosti ve zvlášť naléhavém řízení skutečně odkladný účinek, nelze jej podat ve všech případech a je podmíněn tím, že bezprostředně hrozí výkon opatření směřujícího k vyhoštění či navrácení. Obvykle právní zástupci cizinců tvrdí, že pojem „bezprostředně hrozící“ vykládá Rada pro sporné záležitosti cizinců v tom smyslu, že takový návrh je prohlášen za přípustný, pouze je-li dotčená osoba zbavena svobody za účelem jejího vyhoštění. Uvedená teorie se určitým způsobem odrazila v judikatuře pracovněprávních soudů, již cituje M. M. Kromě toho je v dopise Cizineckého úřadu ze dne 12. července 2019, který je založen ve spise úřadu Fedasil (a týká se obdobné věci), uveden jako příklad bezprostředně hrozícího rizika „nucený přesun“, což silně zavání eufemismem pro zbavení svobody.

Ve stejném dopise Cizinecký úřad potvrzuje, že výkon vyhoštění přeruší pouze v případě, že bude podán návrh na odklad vykonatelnosti ve zvlášť naléhavém řízení, a nikoliv návrh na odklad vykonatelnosti v řádném řízení. Dodává, že v souladu s judikaturou Conseil d'État (Rada státu, Belgie) by dotčená osoba nepozbyla přemístěním do jiného členského státu zájem na podání opravného prostředku, neboť v případě zrušení rozhodnutí o přemístění by se příslušným státem opět stala Belgie.

Je tedy nesporné, že návrh na odklad vykonatelnosti podaný v řádném řízení žadatelem o azyl podle nařízení „Dublin“, kterému bezprostředně nehrozí navrácení, nemá odkladný účinek a že takovou povahu má pouze návrh na odklad vykonatelnosti podaný ve zvlášť naléhavém řízení, který je podmíněn bezprostředně hrozícím výkonem.

[*omissis*] [řízení] je třeba uznat, že dokud má M. M. možnost svobodně se pohybovat, nemůže podat proti rozhodnutí o přemístění opravný prostředek s odkladným účinkem.

Navíc belgický Cour constitutionnelle (Ústavní soud, Belgie)¹⁹, byť v podstatně jiném kontextu, dospěl k závěru, že návrh na odklad vykonatelnosti ve zvlášť

¹⁹– Nález belgického Ústavního soudu č. 3/2016 ze dne 27. ledna 2016, www.const-court.be. Tento [pracovněprávní] soud odkazuje na bod B.8.6, který se týká žadatelů o azyl pocházejících z

naléhavém řízení nepředstavuje účinný opravný prostředek ve smyslu článku 13 Evropské úmluvy o lidských právech.

Tento [pracovněprávní] soud si klade otázku, zda je opravný prostředek bez odkladného účinku, kterému by byl přiznán odkladný účinek pouze v případě, že by bezprostředně hrozilo nebezpečí přemístění spojené se zadržením, v souladu s článkem 27 nařízení Dublin III.

Soudní dvůr Evropské unie ve dvou rozsudcích vydaných ve velkém senátu²⁰ rozhodl, že restriktivní výklad rozsahu práva na opravný prostředek, které je stanoveno v čl. 27 odst. 1 nařízení Dublin III, by mohl bránit dosažení cíle ochrany udělené žadatelům o azyl, jež je zejména zaručena prostřednictvím účinné a úplné soudní ochrany. Požadavky účinného opravného prostředku je tedy třeba vykládat v jejich plném rozsahu.

Je nicméně třeba objasnit jeden klíčový bod: v čem je tato otázka, která spadá v zásadě do oblasti cizineckého práva, relevantní pro rozhodnutí sporu vedeného před Cour du travail (pracovněprávní soud vyššího stupně, Belgie)?

Pokud bychom předpokládali, že z důvodu přednosti evropského práva je třeba přiznat návrhu na odklad vykonatelnosti v řádném řízení směřujícímu proti rozhodnutí „příloha 26c“ (kterým byl zamítnut pobyt v Belgii, vydán příkaz opustit území a nařízeno, aby se dotyčná osoba přihlásila v jiném členském státě za účelem přezkumu žádosti o mezinárodní ochranu) absolutní odkladný účinek, bránil by takový návrh dočasně přemístění do jiného členského státu.

Pokud by přemístění ještě nebylo aktuální, nebylo by namíste vypracovávat plán návratu.

To znamená, že v takovém případě by bylo přemístění do zařízení, z něž má dojít k návratu, s cílem připravit dotčené osoby na jejich přemístění do jiného členského státu (což je spojeno se změnou střediska a ztrátou určitých záchytných bodů, které nově příchozí osoby získaly po často vyčerpávajícím procesu) předčasné.

Pokud by byla změna střediska, jejímž účelem je připravit žadatele o azyl na základě nařízení „Dublin“ na přemístění, před rozhodnutím o opravném prostředku s odkladným účinkem předčasná, musely by pracovněprávní soudy přehodnotit taková rozhodnutí vydaná úřadem Fedasil – ledaže by dospěly k závěru, že i když byl výkon přemístění jako takového přerušeno, lze přesto vypracovat plán návratu.

bezpečných zemí, ve vztahu, k nimž bylo vydáno rozhodnutí, že jejich žádost nebude projednána.

²⁰– [Rozsudky ze dne 26. července 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, body 46 a 47, a ze dne 7. června 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, body 52 a 53].

Lze tedy shrnout, že pokud se účinným právním prostředkem ve smyslu článku 27 nařízení Dublin III nutně rozumí opravný prostředek s absolutním odkladným účinkem, je rozhodnutí úřadu Fedasil protiprávní a musí být změněno. Lze si však představit i odkladný účinek v omezeném rozsahu, který by bránil výkonu rozhodnutí o přemístění, avšak nikoliv vypracování plánu návratu v zařízení „pro žadatele na základě nařízení Dublin“.

Potřeba položit předběžnou otázku

Tento [pracovněprávní] soud uvedl, z jakého důvodu pro rozhodnutí v otázce, která spadá do její pravomoci, potřebuje výklad pojmu „účinná právní ochrana“, jak je uveden v článku 27 směrnice Dublin III. Ostatně není jediným belgickým soudem, který naráží na problémy, pokud jde o výklad článku 27. Sama Conseil d'État (Rada státu, Belgie) položila Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku v rozsudku č. 243.673 ze dne 12. února 2019²¹.

[omissis] [otázky uvedené rovněž ve výroku rozhodnutí]

Žádost o urychlené vyřízení

M. M. je v současnosti stále ubytován na náklady Fedasilu ve středisku Červeného kříže (které si nepřeje opustit) v souladu s usnesením vydaným k námitce třetí osoby předsedkyní tribunal du travail de Liège (pracovněprávní soud v Lutychu, Belgie), ale nadále se na něj vztahuje příkaz opustit území, proti němuž podal opravný prostředek bez odkladného účinku a který může být kdykoli vykonán. Je pravda by nutně nepozbyl zájem na podání opravného prostředku k Radě pro sporné záležitosti cizinců, nicméně takové opatření by mu mohlo způsobit závažnou újmu. M. M. má zjevně zájem na tom, aby bylo o jeho právech rozhodnuto co nejrychleji²².

²¹— Předmět zmíněné předběžné otázky je jiný a zní: „Musí být článek 27 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepřacované znění), posuzovaný samostatně a ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, vykládán v tom smyslu, že ukládá vnitrostátnímu soudu povinnost případně zohlednit skutkové okolnosti, jež nastaly po vydání rozhodnutí o „přemístění podle nařízení Dublin“, aby bylo zaručeno právo na účinný ochranný prostředek?“ [věc C-194/19]

²²— Ačkoliv má M. M. zřejmě za to, že v souladu se zásadou neutrality, ke které se hlásí Červený kříž, je ve středisku chráněn před zatčením, nemá tento [pracovněprávní] soud k dispozici žádný konkrétní důkaz, který by toto tvrzení potvrzoval. Osoby ubytované v jakémkoli přijímacím středisku jsou nutně zaregistrovány a orgánům je známo, kde se nacházejí. Mohou být zatčeny za účelem přemístění v prostorách střediska nebo při vycházce mimo něj za velmi podobných podmínek. M. M. neprokázal, že pobyt ve středisku jej chrání před výkonem opatření směřujícího k vyhoštění.

Kromě toho španělské orgány uvedly, že souhlasí s převzetím věci M. M. dne 15. října 2019. Na základě čl. 29 odst. 2 nařízení Dublin III se Belgie stane opět příslušnou k vyřízení žádosti o mezinárodní ochranu dne 15. dubna 2019 a otázka relevantnosti předběžné otázky a zájmu na podání opravného prostředku ve vnitrostátním právu se tím stane ještě naléhavější.

Proto je zapotřebí získat rychlou odpověď.

Tento [pracovněprávní] soud má za to, že v projednávané věci vyvstává jedna či více otázek týkajících se oblastí spadajících pod hlavu V třetí části Smlouvy o fungování Evropské unie.

Z tohoto důvodu navrhuje, aby byla věc projednána v naléhavém řízení podle článku 108 jednacího řádu Soudního dvora Evropské unie.

Pokud nebude návrhu vyhověno, tento [pracovněprávní] soud navrhuje, aby bylo alespoň uplatněno zrychlené řízení podle článku 105 téhož jednacího řádu.

Z TĚCHTO DŮVODŮ

[PRACOVNĚPRÁVNÍ] SOUD

[omissis] [řízení]

- Přerušuje řízení a pokládá na základě čl. 267 třetího pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie Soudnímu dvoru Evropské unie tyto předběžné otázky:
- Představuje opravný prostředek stanovený ve vnitrostátním právu pro žadatele o azyl, kterým se má přezkoumat jeho žádost o mezinárodní ochranu v jiném členském státě, který nemá odkladný účinek a takový účinek mu může být přiznán pouze v případě zbavení svobody za účelem okamžitého přemístění, *účinný opravný prostředek ve smyslu článku 27 nařízení Dublin III?*
- Je nutné chápat účinný opravný prostředek upravený v článku 27 nařízení Dublin III v tom smyslu, že brání pouze výkonu rozhodnutí o nuceném přemístění během přezkumu opravného prostředku podaného proti uvedenému rozhodnutí o přemístění, nebo že vylučuje jakékoli přípravné kroky směřující k vyhoštění, jako je přesun do střediska, které zajišťuje přípravu plánu návratu pro žadatele o azyl, kteří byli vyzváni, aby požádali o přezkum své žádosti o mezinárodní ochranu v jiném evropském státě?
- Navrhuje, aby Soudní dvůr Evropské unie projednal tuto věc v naléhavém řízení, nebo případně alespoň ve zrychleném řízení.

– [omissis] [řízení]

[omissis]

[omissis] [řízení, složení senátu]

PRACOVNÍ DOKUMENT